ten, kdo nezletilou osobu lstí, hrozbou neb násilím neb osobu na duchu chorou jejím rodičům nebo tomu odejme, pod jehož zákonnou ochranou se nalézá. Pachatel potrestá se pro přečin vězením od 1 měsíce až do 5 let, stalo-li se však jednání v úmyslu, aby osoby se užilo k žebrání nebo k ziskuchtivým neb nemravným účelům, pro zločin káznicí od 1 do 10 let nebo vězením od 1 do 5 let. Také lze nalézti, že odsouzený může dán býti pod policejní dohled (§ 240).

Úpadek viz Konkurs, Nároky věřitelů konkursních a Podstata konkursní.

Úpadek zaviněný (crida).

I. Zločin podvodného úpadku (podvodné kridy, jak se v praxi soudní nazývá) jest dle § 199 lit. *f)* tr. z. druhem zločinu podvodu (viz čl. Podvod), jehož skutková povaha, předpokládajíc úmysl škodu způsobiti, v tom spočívá, že

a) se někdo marnotratností uvrhne v insolvenci, neb

b) úskoky snaží se úvěr prodloužiti, neb

c) uváděním smyšlených věřitelů neb jinak podvodným srozuměním neb ukrytím části jmění svého zkrucuje pravý stav podstaty.

Skutková podstata nevyžaduje však, by byl formálně uvalen konkurs na jmění dlužníkovo, stačí insolvence jeho (rozh. kas s. ze dne 19. října 1889 sb. č. 1273). Výraz »podstata« neoznačuje tudíž nic jiného než jmění neb stav jmění plynoucí ze srovnání aktiv a passiv, jehož dlužník užíti má ku splnění svých právních závazků (rozh. kas. s. ze dne 15. září 1885 sb. č. 815). Co se týče trestání t. z. podvodného úpadku, viz čl. Podvod.

II. Přečinu zaviněného úpadku dopouští se každý (ať osoba fysická, spolek atd., rozh. kas. s. ze dne 26. února 1881 sb. č. 318), kdo upadne v konkurs (t. j. v insolvenci, byť i bez formálního vyhlášení konkursu; rozh. kas. s. ze dne 14. října 1882 sb. č. 487, ze dne 11. listopadu 1885 č. 841) a buď

a) prokázati nemůže, že mu jen pro nehody a bez jeho viny není možné, by své věřitele uspokojil, neb

b) když svou vinou přílišná vydání činil, neb

c) když v době, kdy passiva aktiva již převyšovala (a on si toho vědom byl, rozh. kas. s. ze dne 10. května 1880 sb. č. 256) ihned konkurs soudu neohlásil, nýbrž nové dluhy dělal (t. j. nové dlužní poměry zakládal), platy konal (byť i jen jeden), do zástavy dával nebo zjišťoval (§ 486 al. 1 tr. z.). Samozřejmě platí tento předpis též pro kupce ve smyslu obchodního práva (rozh. kas. s. ze dne 17. dubna 1886 sb. č. 912), jež jsou insolventními; avšak nehledě k tomuto předpisu, uvádí zákon celou řadu případů, kde se kupec dopouští přečinu bez ohledu na souvislost s nastalou insolvencí a bez ohledu na to, je-li zde vylíčená povšechná povaha skutková (rozh. kas. s. ze dne 22. listopadu 1876 sb. č. 133). Případy ty jsou:

a) když kupec, který upadl v insolvenci, uvázal se v obchod již zadlužený aneb, pokud k výkonu obchodního oprávnění třeba dle zákonů obchodních jistého obchodního fondu, když uvázal se v obchod, nemaje fondu takového a oklamal tedy úřad ohledně pravé podstaty svého jmění;

b) když již jednou v konkurs upadl a povolení k opětnému provozování svého obchodu, pokud jest toto dle předpisů o výkonu obchodních